

ਪਿਆਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ,

ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤਰੀ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ।
ਮੈਂ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਐੱਸ ਤਹਨੂੰ ਪੰਜਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ
ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਠ-10 'ਮੱਝ ਦੀ ਛਾਂ'
ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਾਠ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਠ-
ਪੁਸਤਕ - "ਕਿੱਕਲੀ" ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ- 51 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਹੈ।
ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਰ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਵਰਨਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ
ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ-ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ।

ਬਾਲ ਨਾਨਕ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦਾ। ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ, ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਮੱਝਾਂ ਹੀ ਚਾਰ
ਆਇਆ ਕਰੋ।

“ਜੀ ਪਿਤਾ ਜੀ”। ਬਾਲਕ ਨਾਨਕ
ਬੋਲੇ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਝਾਂ
ਚਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ
ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ
ਲੱਗਾ, ਕਦੋਂ ਆਪ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ
ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਈ। ਮੱਝਾਂ
ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ
ਵੜੀਆਂ। ਮੱਝਾਂ ਨੇ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ
ਉਜਾੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

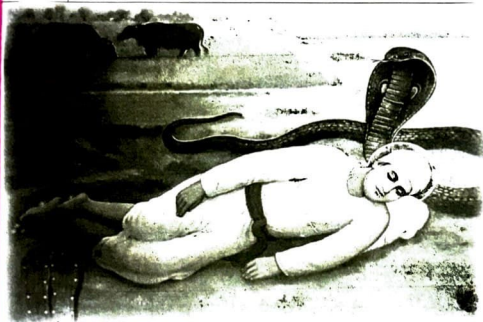

ਤਿੱਖੜ ਦੁਪਹਿਰਾ ਸੀ। ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਧੁੱਪ ਪੂਰੇ ਜੋਬਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਪ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਪ ਨੂੰ ਧੁੱਪ-ਗਰਮੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਸੱਪ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੰਨੂ ਆ ਕੇ ਬਾਲ-ਨਾਨਕ ਉੱਪਰ ਖਿਲਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਫੰਨੂ ਨਾਲ ਬਾਲ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਛਾਂ ਹੋ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਆਪ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਟੁੱਟੀ, ਮੱਝਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਆਪ ਨੇ

ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਸ਼ਬਦ (underline words) ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਓ, ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ।

ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਾਈ। ਖੇਤ ਲਹਿ-ਲਹਿ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਮੱਝਾਂ ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆ ਕੇ ਬਹਿ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਸੱਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਬਾਲ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤਾ ਆਪਣੀ

ਖੁੱਡ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜਿਆ।

ਸੱਚ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ-ਤਕਲੀਫ਼ ਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਤ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਅਰਥ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ।
ਪੰਨਾਵਾਰ ।